

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, van 17 april 2008 in zaken nrs. 06/59253 en
06/37921 in de gedingen tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 juli 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, geweigerd om (hierna: de vreemdeling) ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 6 november 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 april 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 april 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
lid van de enkelvoudige kamer

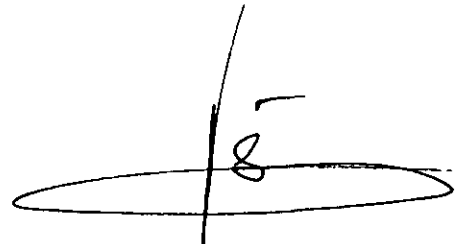
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 oktober 2008

343-551.

Verzonden: 23 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken

Registratienummer: Awb 06 59253 en Awb 06 37921

Uitspraak

in het geding tussen:

geboren op
van Sierraalcoonse nationaliteit,
IND dossiernummer 9712.23.8027,
eiser,
gemachtigde mr. T. Volckmann, advocaat te Zwolle:

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage.

vertegenwoordigd door mr. N.A.P. Frommelen, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

I. Procesverloop

Op 24 december 1997 heeft eiser een aanvraag om toelating als vluchteling en een aanvraag om een vergunning tot verblijf ingediend. Bij besluit van 11 december 2000 zijn deze aanvragen afgewezen en is ambtshalve beslist dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning als alleenstaande minderjarige vreemdeling. Bij brief van 27 december 2000 heeft eiser hiertegen bezwaar gemaakt. Eveneens bij brief van 27 december 2000 heeft eiser een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend, welk verzoek bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen, van 27 november 2001 is toegewezen. Bij besluit van 24 augustus 2004 is het bezwaarschrift van 27 december 2000 ongegrond verklaard en is tevens ambtshalve besloten dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning wegens tijdsverloop in de asielprocedure. Bij brieven van 20 september 2004 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van 24 augustus 2004, voor zover dit ziet op de ondergrondverklaring van het bezwaarschrift van 27 december 2000. Voorts heeft eiser bij brief van 20 september 2004 verzoekt een voorlopige voorziening te treffen. Eveneens bij brief van 20 september 2004 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen het besluit van 24 augustus 2004, voor zover dit ziet op de ambtshalve beslissing eiser een verblijfsvergunning wegens tijdsverloop in de asielprocedure te onthouden. Bij besluit van 9 maart 2005 is dit bezwaar ongegrond verklaard. Bij brieven van 5 april 2005 is hiertegen beroep ingesteld en is verzoekt een voorlopige voorziening te treffen.

Bij uitspraken van 18 januari 2006 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Almelo, zijn de beroepen van 20 september 2004 en 5 april 2005 gegrond verklaard. Bij uitspraken van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Almelo, van 18 januari 2006 zijn de verzoeken om een voorlopige voorziening van 20 september 2004 en 5 april 2005 niet-ontvankelijk verklaard. Bij besluit van 10 juli 2006 heeft verweerder het bezwaar van 27 december 2000 alsnog ongegrond verklaard, het bezwaar van 20 september 2004 niet-ontvankelijk verklaard en besloten eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure" te onthouden. Bij brief van 5 augustus 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van 10 juli 2006, voor zover dit besluit ziet op ongegrondverklaring van het bezwaarschrift van 27 december 2000. Bij brief van 5 augustus 2006 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen het besluit van 10 juli 2006, voor zover dit besluit ziet op de ambtshalve beslissing eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure" te onthouden.

Bij brief van 6 september 2006 is het beroep van 5 augustus 2006 voorzien van gronden. Op 8 september 2006 zijn nadere stukken ingediend.

Bij besluit van 6 november 2006 heeft verweerder het bezwaar van 5 augustus 2006 ongegrond verklaard. Hiertegen is bij brief van 4 december 2006 beroep ingesteld. Dit beroep is bij brief van 29 december 2006 voorzien van gronden.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De beroepen zijn ter zitting van 4 april 2008 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 De rechtbank stelt voorop dat tussen partijen niet in geschil is dat afdoening van de asielaanvraag van eiser leidend is voor de afdoening van de reguliere procedures. Partijen erkennen dat de uitspraken in de procedures met betrekking tot de verblijfsvergunningen regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling" en "tijdsverloop in de asielprocedure" afhankelijk zijn van de uitspraak in de asielprocedure en dat deze uitspraken de uitspraak in de asielprocedure zullen volgen.

Awb 06/59253

2.2 Op 1 april 2001 is de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in werking getreden en is de Vreemdelingenwet 1997 ingetrokken. Op grond van artikel 117, eerste lid, Vw 2000 wordt de aanvraag van 24 december 1997 derhalve aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Artikel 119 Vw 2000 beperkt de toepassing van het procesrecht dat gold vóór invoering van deze wet tot de mogelijkheid om beroep in te stellen, het griffierecht en de schorsende werking, zodat voor het overige het nieuwe procesrecht van toepassing is.

2.3 Verweerder heeft in het bestreden besluit van 10 juli 2006 geoordeeld dat eiser zijn identiteit, herkomst en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt, zodat aan het relaas geen geloof kan worden gehecht. Daartoe heeft verweerder gewezen op de omstandigheid dat eiser niet voldoende en geen verifieerbare informatie heeft gegeven over het herkomstland

Eiser heeft tijdens zijn gehoren onjuiste en niet-verifieerbare antwoorden gegeven over Kenema en zijn directe leefomgeving.

Tevens heeft verweerder gewezen op de onderzoeksresultaten van de taalanalyse van 3 juli 2003, waaruit volgt dat eiser eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Sierra Leone, maar mogelijk wel is te herleiden tot Gunnee. Verweerder hecht om die reden geen geloof meer aan de door eiser gestelde identiteit en nationaliteit. Hieruit volgt dat aan de overige verklaringen van eiser ook geen waarde wordt gehecht.

2.4 Eiser heeft de juistheid van dat oordeel betwist. Eiser voert in beroep aan dat het Bureau Taalanalyse in het rapport van 8 oktober 2003 slechts een juridisch betoog heeft gehouden, terwijl dit zou moeten steunen op linguïstische argumenten. Er wordt voorts niet ingegaan op eisers bevindingen, terwijl eiser een aantal concrete punten heeft genoemd op basis waarvan de zorgvuldigheid vereist dat wordt nagegaan of het bestreden besluit kan worden gedragen door deze analyse. Eiser verwijst hiertoe naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 18 maart 2005, JV 2005, 188. Voorts ontbeert de reactie van het Bureau Taalanalyse de door de Afdeling in die uitspraak genoemde nadere uitleg en verantwoording over de taalanalyse zelf. Door de tape van het gehoor te beluisteren heeft eiser een aantal concrete en objectief verifieerbare aanknopingspunten aangereikt op grond waarvan verweerder had moeten besluiten het inhoudelijke gesprek alsnog aan een onderzoek te onderwerpen.

2.5 De rechtbank zal toetsen of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat eiser zijn identiteit, herkomst en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt, zodat aan het relaas geen geloof kan worden gehecht.

2.6 De rechtbank gaat ervan uit dat de taalanalyse tot stand komt onder verantwoordelijkheid van een terzake deskundig bureau waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd, en dat de taalanalist op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat.

Eiser heeft in de bestuursfase van deze procedure geen contra-expertise overgelegd, maar heeft met behulp van de tolk enkel kritische kanttekeningen geplaatst bij de taalanalyse. De rechtbank overweegt dat eiser niet enkel door het plaatsen van deze kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweeg kan brengen dat verweerder van een van de taalanalyse afwijkende conclusie dient uit te gaan. Indien eiser het met (het resultaat van) de taalanalyse niet eens was, had het op zijn weg gelegen om een contra-expertise te laten uitvoeren. Derhalve heeft verweerder in het bestreden besluit in redelijkheid kunnen overwegen dat eisers identiteit en nationaliteit ongeloofwaardig wordt geacht.

Dat eiser later in de beroepsprocedure alsnog een taalanalyse overlegt, doet hier niet aan af. Eiser heeft nimmer in de bestuursfase aangegeven een contra-expertise te zullen laten uitvoeren. De achteraf gegeven reden hiervoor, dat eiser geen geld had om een contra-expertise te laten uitvoeren en hij hiervoor ook geen vergoeding van het Centraal Orgaan opvang Azielzoekers kon krijgen, is hiertoe onvoldoende. Het is eiser derhalve toe te rekenen dat deze contra-expertise niet in de bestuursfase meegenomen is.

2.7 Gelet op het voorgaande bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder niet in

redelijkheid heeft kunnen oordelen dat eiser zijn identiteit, herkomst en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt, zodat aan het relaas geen geloof kan worden gehecht. Verweerder heeft de aanvraag daarom kunnen afwijzen.

2.8 Hetgeen eiser voorts heeft aangevoerd in het kader van zijn asielprocedure, doet niet af aan het voorgaande.

2.9 Gelet op het vorenstaande is het beroep tegen de afwijzing van de asielaanvraag ongegrond.

2.10 Voorts overweegt verweerder in het bestreden besluit van 10 juli 2006 dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling". Nu er aan eisers herkomst, identiteit, nationaliteit en asielrelaas geen geloof wordt gehecht, concludeert verweerder dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt en ook dat eiser (potentieel) onderzoek naar opvangmogelijkheden in zijn land van herkomst frustreert.

2.11 De rechtbank overweegt dat eiser hier in de gronden van beroep niet op in is gegaan. Nu het beroep in de asielprocedure ongegrond zal worden verklaard, zal het beroep in deze procedure, gelet op hetgeen is overwogen in rechtsoverweging 2.1, eveneens ongegrond zal worden verklaard.

Awb 06/37921

2.11 Verweerder heeft in het bestreden besluit overwogen dat geen geloof wordt gehecht aan eisers afkomst, identiteit en nationaliteit. Verweerder overweegt derhalve dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt en dat ernstige twijfel bestaat over eisers identiteit, waardoor sprake is van contra-indicaties als beschreven in § C2/9.3 sub b en e van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000). Eiser komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure".

2.12 Eiser verwijst in dit verband naar hetgeen hij in de asielprocedure naar voren heeft gebracht. Voorts stelt hij dat verweerder de besluitvorming had moeten opschorten, nu de formaliteiten voor een contra-expertise in gang was gezet.

2.13 De rechtbank overweegt dat (de aankondiging van) een contra-expertise in onderhavige procedure niet van belang is, nu de taalanalyse en de daarop betrekking hebbende contra-expertise enkel asielrechtelijke relevantie hebben. Ten tijde van de aankondiging van de contra-expertise was de beslissing op bezwaar in de asielprocedure reeds geslagen. Voor het overige hieromtrent verwijst de rechtbank dan ook naar hetgeen is overwogen in rechtsoverweging 2.6.

Verweerder heeft derhalve kunnen overwegen dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt, hetgeen op grond van § B14-4.3 Vc 2000 reden is om een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure" te weigeren. Verweerder heeft eiser deze vergunning dan ook kunnen onthouden.

2.14 Gelet op het vorenstaande is het beroep met kenmerk Awb 06-37921 ongegrond.

Wolff & Volckmann Advocaten

Advocaten en Procureurs

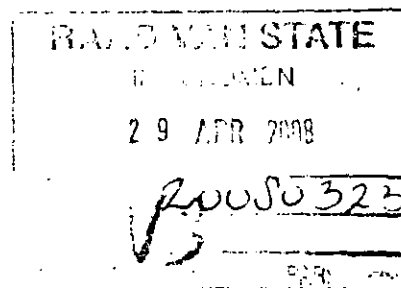
Nieuwstraat 13
8011 TL ZWOLLE
Postbus 1587
8001 BN ZWOLLE

tel: 038- 4 25 70 70
fax: 038- 4 21 88 70
mr S.M. Wolff
mr T. Volckmann

PER FAX: 070 - 365 13 80

Afdeling Rechtspraak
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Datum: 29 april 2008
Inzake: --
INDnr: 9712.23.8027

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

wonende te () van de Sierra
Leoonse nationaliteit, hierna te noemen appellant, te dezer zake woonplaatskiezende te (8011
TL) Zwolle aan de Nieuwstraat 13-17 ten kantore van de advocaat en procureur mr. T.
Volckmann, die door appelland bepaaldelijk wordt gevolmachtigd tot het instellen van dit
hoger beroep, het navolgende:

- 1 De rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, heeft bij uitspraak van 17 april 2008 (Prod.1) het beroep ingesteld tegen de beslissing van de Staatssecretaris van Justitie, d.d. 10 juli 2006, strekkende tot het ambtshalve onthouden van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure" ongegrond verklaard.

Appellant kan zich hiermee niet verenigen en stelt hoger beroep in op de navolgende gronden:

Grief I

De rechtbank heeft, zakelijk weergegeven, geoordeeld dat de Staatssecretaris, o.g.v. de uitkomst van de in de asielprocedure afgenomen taalanalyse, heeft kunnen overwegen dat appelland onjuiste gegevens heeft verstrekt. Derhalve kon een verblijfsvergunning worden onthouden. Over het overgelegde rapport contra-expertise zegt de rechtbank het volgende:

2.13 De rechtbank overweegt dat (de aankondiging van) een contra-expertise in onderhavige procedure niet van belang is, nu de taalanalyse en de daarop betrekking hebbende contra-expertise enkel asielrechtelijke relevantie hebben. Ten tijde van de

Wolff & Volckmann Advocaten

aankondiging van de contra-expertise was de beschikking op bezwaar in de asielprocedure reeds geslagen

Appellant stelt dat de rechtbank hier op twee punten een onjuiste redenering hanteert.

1
De rechtbank gaat er aan voorbij dat in bezwaar een volledige heroverweging dient plaats te vinden en dat bij dit besluitvormingsproces alle relevante feiten en omstandigheden dienen te worden meegenomen. Nu de Staatssecretaris de taalanalyse ten grondslag heeft gelegd aan de afwijzing van de verblijfsvergunning o.g.v. tijdsverloop en gezien de ex-nunc toetsing, had de Staatssecretaris acht moeten slaan op de aankondiging van een te entameren tegenonderzoek en de resultaten moeten betrekken bij de beslissing op bezwaar.

Op grond hiervan komt de uitspraak voor vernietiging in aanmerking.

2
De rechtbank huldigt voorts een onjuist standpunt nu wordt overwogen dat het instrument van de taalanalyse en de contra-expertise slechts relevant is binnen de context van de asielprocedure.

Deze overweging is volstrekt onbegrijpelijk. Er zijn vele rechterlijke uitspraken waarbij een oordeel is gegeven over de weigering het driejarenbeleid toe te passen o.g.v. een in de asielprocedure afgenomen taalanalyse. Dit is ook logisch nu de tegenwerping van het verstrekken van onjuiste gegevens in de reguliere procedure is gebaseerd op diezelfde taalanalyse uit de asielprocedure. Ook de contra-expertise heeft derhalve wel degelijk relevantie in de beroepsprocedure m.b.t. het driejarenbeleid.

Op grond hiervan komt de uitspraak eveneens voor vernietiging in aanmerking.

Redenen waarom Uw Afdeling wordt verzocht:

- I het hoger beroep gegrond te verklaren;
- II de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingplaats Zwolle van 17 april 2008, onder AWBnr. 06/37921, te vernietigen;
- III het bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond te verklaren;
- IV het besluit van de Staatssecretaris, d.d. 10 juli 2006, onder INDnr. 9712.23.8027 te vernietigen.

Hetwelk doende etc.

Gemachtigde

